

סמסטר 2007א, ממ"ן 11, שאלה 1

א'

לו היינו ממיינים את המערך A בעזרת אלגוריתם יציב, אזי, לפי ההגדרה, הערך $A[i]$ היה מגיע למקום $R[i]$ במערך; כל איבר של A היה מגיע למקום אחר, לכן R מהווה תמורה של $\langle 1, 2, \dots, n \rangle$.

ב'

כל זוג אינדקסים (i, j) המקיים $i \leq j$ מופיע בלולאות פעם אחת בדיוק. המספר $R[j]$ הוא סכום מספר הזוגות (i, j) המקיימים $i \leq j$, $A[i] \leq A[j]$, עם מספר הזוגות (j, i) המקיימים $A[i] < A[j]$, $j > i$ (המספר השני שווה למספר הזוגות (i, j) המקיימים $A[i] > A[j]$, $i < j$). לכן, השגרה $\text{RANK}(A, R)$ פועלת נכון.

ג'

השגרה $\text{RANK-SORT}(A)$ בונה את המערך R הנותן לנו את תמורת האינדקסים שעבורה המערך A ממוין; לכן, המערך U המתקבל הוא בדיוק המערך A הממוין; בסוף, מערך זה מועתק חזרה אל A .

ד'

השגרה $\text{RANK}(A, R)$ מבצעת בשלב האתחול n פעולות העתקה; בתוך הלולאות מתבצעות פעולות השוואה ואותו מספר של פעולות העתקה. לכן, $\text{RANK}(A, R)$ מבצעת $\frac{1}{2}n(n+1)$ פעולות השוואה ו- $\frac{1}{2}n(n+3)$ פעולות העתקה. האלגוריתם $\text{RANK-SORT}(A)$ מבצע בנוסף $3n$ פעולות העתקה, לכן סה"כ $\frac{1}{2}n(n+1)$ פעולות השוואה ו- $\frac{1}{2}n(n+9)$ פעולות העתקה.

אין הבדל בין מספר הפעולות במקרה הטוב ובמקרה הגרוע (האלגוריתם מבצע אותו מספר של פעולות בכל המקרים).

ה'

נוכיח שלכל i , $1 \leq i \leq n$, מתקיים המשפט הבא: אם לפני הכניסה ה- i ללולאת ה-while, $i-1$ האיברים הראשונים של המערך A נמצאים כבר במקום בסדר ממוין, אזי, אחרי היציאה מהלולאה, גם האיבר ה- i נמצא במקומו בסדר ממוין. הוכחה: נשים לב שלפני הכניסה ללולאה, $R[i] \geq i$. כל עוד $R[i] > i$, מתבצע מעבר בלולאה המעביר את $A[i]$ אל המקום $t = R[i]$ ומביא במקומו את האיבר $R[t]$ שלא היה במקום הדירוג שלו ($R[t] \neq R[i] = t$); גם אחרי ההחלפה מתקיים $R[i] \geq i$. האיברים שנמצאים במקומותיהם

(לפי הדירוג) לעולם אינם מועברים, לכן התהליך חייב להסתיים (הלולאה מסתיימת כאשר $R[i] = i$).

תנאי המשפט מתקיים באופן ריק לפני הכניסה הראשונה ללולאה ($i = 1$); לכן, אחרי היציאה האחרונה מהלולאה ($i = n$), המערך כולו ממוין.

ו'

גם באלגוריתם הזה, השגרה $RANK(A, R)$ מבצעת $\frac{1}{2}n(n+1)$ השוואות ו- $\frac{1}{2}n(n+3)$ העתקות.

כל מעבר בלולאת while מבצע העתקה אחת ושתי החלפות, ביחד 7 העתקות. בכל כניסה ללולאה מתבצעת השוואה אחת; אחרי כל מעבר בלולאה מתבצעת עוד השוואה. אם בכניסה ללולאת while האיבר $A[i]$ נמצא כבר במקומו, הלולאה מסתיימת בהשוואה אחת. אחרת, האיבר $A[i]$ ועוד כמה איברים, כמספר המעברים בלולאה, מועברים למקומותיהם; מספר האיברים המועברים למקומותיהם שווה למספר ההשוואות בלולאה. סה"כ מתבצעות בלולאת for n השוואות.

נניח עכשיו שבמערך R נמצאים m אינדקסים i שעבורם $R[i] \neq i$; כלומר, במערך A נמצאים m איברים שאינם במקומותיהם ($0 \leq m \leq n$). בלולאת for מתבצעות $7m$ העתקות.

האלגוריתם $RANK-SORT1(A)$ מבצע סה"כ $\frac{1}{2}n(n+3)$ השוואות ו- $(\frac{1}{2}n(n+3) + 7m)$ העתקות. ($0 \leq m \leq n$) העתקות.

ז'

דוגמה של קלט עבור המקרה הגרוע של האלגוריתם השני הינה $\langle n, 1, 2, \dots, n-1 \rangle$; מערך זה משתנה באופן הבא: $\langle n-1, 1, 2, \dots, n-2, n \rangle$, $\langle n-2, 1, 2, \dots, n-3, n-1, n \rangle$, ..., $\langle 1, 2, \dots, n \rangle$. כדוגמה של המקרה הגרוע אפשר לקחת את המערך הממוין $\langle 1, 2, \dots, n \rangle$.

ח'

האלגוריתם הראשון מבצע פחות פעולות השוואה; במקרה הגרוע (ובהרבה מקרים אחרים), הוא גם מבצע פחות פעולות העתקה. המצב פחות ברור במקרה הטוב: פחות פעולות השוואה, אבל יותר פעולות העתקה. אפשר לומר שבדרך כלל האלגוריתם הראשון יעיל יותר מבחינת זמן ריצה מאשר האלגוריתם השני. לעומת זאת, האלגוריתם השני צורך פחות זיכרון; האלגוריתם הראשון זקוק לשלושה מערכים, השני רק לשניים.

ט'

סיבוכיות הזמן של שני האלגוריתמים הינה $\Theta(n^2)$ גם במקרה הטוב וגם במקרה הגרוע. לכן, גם תוחלת זמן הריצה של שני האלגוריתמים $\Theta(n^2)$.